

ไม่บังคับในศาสนา

ไม่บังคับในศาสนา

บทความหนึ่งในข้อความสำคัญที่ปรากฏในคัมภีร์ศกดีสิทธี คือ ไม่มีใครควรถูกบังคับให้ยอมรับศาสนาอิสลาม หน้าที่ของชาวมุสลิมคือการนำเสนอหลักฐานของอิสลามให้แก่ผู้คนเพื่อให้ความจริงปรากฏชัดเจนจากความผิดพลาด หลังจากนั้นใครที่ต้องการยอมรับอิสลามก็สามารถทำได้

และใครที่ต้องการดำเนินชีวิตในความไม่เชื่อก็สามารถทำได้เช่นกัน ไม่มีใครควรถูกข่มขู่หรือได้รับอันตรายใด ๆ

มีหลักฐานแน่ชัดมากมายในเรื่องนี้ ซึ่งรวมถึงข้อความจากพระเจ้า ดังนี้

“ไม่มี การบังคับในศาสนา ความจริงได้ปรากฏชัดจากความผิดพลาดแล้ว ผู้ใดปฏิเสธการกราบไหว้เท้จและศรัทธาในพระเจ้า เขายึดมั่นในสิ่งที่มั่นคงที่สุดซึ่งไม่เคยแตกหัก และพระเจ้าทรงได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (อัลกุรอาน 2:256)

พระเจ้าตรัสว่า:

“หากพระเจ้าของเจ้าได้ประสงค์ ทุกคนบนโลกจะได้ศรัทธา ดังนั้น เจ้าจะบังคับผู้คนให้เชื่อกระนั้นหรือ?” (อัลกุรอาน 10:99)

พระเจ้าตรัสว่า:

“ดังนั้นหากพวกเขาโต้แย้งกับเจ้า จงกล่าวว่า ‘ฉันได้มอบตนเองให้กับพระเจ้า และผู้ที่ติดตามฉันก็เช่นกัน’ และจงกล่าวกับผู้ที่ได้รับคัมภีร์และผู้ที่ไม่มีความรู้ว่า ‘ท่านทั้งหลายจะยอมจำนนหรือไม่?’ หากพวกเขายอม พวกเขาอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง แต่หากพวกเขาหันหลัง หน้าทีของเจ้าคือการถ่ายทอดสาร และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (อัลกุรอาน 3:20)

พระเจ้าตรัสว่า:

“หน้าที่ของศาสนทูตคือการถ่ายทอดสารเท่านั้น”
(อัลกุรอาน 5:99)

สิ่งสำคัญคือ ต้องทราบว่าโองการสองข้อสุดท้ายนี้ถูกประทานในเมืองมาดีนะห์ ซึ่งมีความสำคัญเพราะมันแสดงให้เห็นว่าคำสั่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานะความอ่อนแอของชาวมุสลิมในมักกะห์

บางคนอาจสงสัยว่าหากอิสลามสนับสนุนแนวทางนี้จริง แล้วเรื่องของญีฮาดล่ะ? เราจะอธิบายการทำสงครามของศาสดาและผู้ติดตามของท่านต่อพวกคนป่าเถื่อนได้อย่างไร? คำตอบคือ ญีฮาดตามกฎหมายอิสลามสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลหลายประการ แต่การบังคับให้ผู้คนยอมรับอิสลามไม่ใช่หนึ่งในนั้น การเผยแพร่ศาสนาเกิดขึ้นอย่างสันติผ่านการเผยแผ่ด้วยคำพูดและการเขียน ไม่ใช่ด้วยการใช้กำลังบังคับ

ศาสดาได้กล่าวไว้ในจดหมายถึงเฮราคลิอุส ผู้ว่าการแห่งโรมันว่า:

“ฉันเชิญท่านมาสู่อิสลาม หากท่านยอมรับอิสลาม ท่านจะพบกับความปลอดภัย หากท่านยอมรับอิสลาม พระเจ้าจะมอบรางวัลสองเท่าแก่ท่าน แต่หากท่านปฏิเสธ บาปของผู้ที่อยู่ใต้ปกครองของท่านจะตกเป็นของท่าน” (เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรี, เศาะฮี้หฺ มุสลิม)

เมื่อผู้คนได้รับสารอย่างไม่มีอุปสรรคและหลักฐานได้ถูกแสดงต่อพวกเขาแล้ว หน้าที่ของชาวมุสลิมก็เสร็จสิ้น ใครที่ต้องการศรัทธาก็ทำได้ และใครที่ต้องการปฏิเสธก็ทำได้

แม้ในกรณีที่ชาวมุสลิมจำเป็นต้องต่อสู้และในที่สุดได้ครอบครองแผ่นดิน หน้าที่ของพวกเขาคือการสถาปนากฎหมายของพระเจ้าในแผ่นดินนั้นและรักษาความยุติธรรมสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมหรือไม่ใช่มุสลิม พวกเขาไม่มีสิทธิ์บังคับให้คนที่อยู่ใต้ปกครองของพวกเขายอมรับอิสลาม ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมต้องได้รับอนุญาตให้อยู่ในศาสนาของตนเองและปฏิบัติตามศาสนพิธีของตน แต่พวกเขาจะต้องเคารพกฎหมายของแผ่นดิน

หากเป้าหมายของญิฮาดคือการบังคับให้ผู้ที่ไม่ใช่เชื่อยอมรับอิสลาม ศาสดาคงไม่สั่งให้หยุดการสู้รบหากศัตรูยอมสงบ ท่านจะไม่ห้ามการฆ่าผู้หญิงและเด็ก อย่างไรก็ตาม นี่คืสิ่งที่ท่านทำ

ในระหว่างการต่อสู้ ศาสดาเห็นผู้คนมาชุมนุมกัน ท่านได้ส่งคนไปตรวจสอบและพบว่าพวกเขากำลังล้อมรอบศพผู้หญิงคนหนึ่ง ท่านจึงกล่าวว่า:

“เธอไม่ควรถูกโจมตี!” คอลิด บิน อัล-วะลีดเป็นผู้นัฏชาการในครั้งนั้น ศาสดาจึงส่งคนไปบอกเขาว่า: “บอกคอลิดว่าอย่าฆ่าผู้หญิงหรือคนงาน” (สุนัน อับูดาวูด)

ดังนั้น แม้ในสถานการณ์สงครามกับศัตรูที่เป็นปฏิปักษ์ ผู้ที่สามารถ
ถูกโจมตีได้มีเพียงผู้ที่เข้าร่วมการต่อสู้เท่านั้น

หากเป้าหมายของญิฮาดคือการบังคับให้ผู้ที่ไม่เชื่อยอมรับอิสลาม
คอลีฟะห์ผู้ทรงนำทางคงไม่ห้ามการฆ่าปุโรหิตและพระสงฆ์ที่ไม่
เข้าร่วมการต่อสู้ อย่างไรก็ตาม นี่คือนสิ่งที่พวกเขาทำ เมื่อคอลีฟะห์
คนแรก อับบักกรฺ ส่งกองทัพไปซีเรียเพื่อสู้กับกองทัพโรมัน ท่าน
กล่าวเตือนพวกเขาว่า: “เจ้าจะพบกับกลุ่มคนที่อุทิศตนเพื่อการบูชา
พระเจ้า (เช่น พระสงฆ์) ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาให้อยู่กับสิ่งที่พวก
เขากระทำ”